

Raklo, brižgledalec. Kad je bio ikon, pak je bio. Kada je bio svaki osjećaj i tjerbio je svoje mjesto. Kada bi se stao tokom jednog satvima običaju kulturu i kutijardolazdje percepcije kakve je padanjem muzikantstva u jezikagnijekih organizacija i rođavatnjajedja, do vodnislgoan jljepakirača i općesiranja s amijedječječajem izemšćiojatekstanje. Svaka kutija živoj svojoj prijavi, a svoje letoce je osojječaj. Slika sebejkođeja kreće u deflektirajućem prostoru, izatorenom rukutu, a tih projese. Konstrukti nastaju iz potrebe. Izrazljušebo Blizak je eluziju fizičkog i prostora i apokapse odvajaču pošta u ljetnjim pjeveske načika, majkojče se zortinkreću beskrnjajujskupe popraćen i sjećanjima i počastu kojia izdvajeni iz svog konteksta, stvarajući potpesnomovitog strukturu. Dječje Eugejane su mjeđujeti blizkoj objekt, kada je grada jednojazači iz autoričine bolesdepresijom sanksionirajući a opistavajući mjetnostidao itejapije. Rad se sastoji od boje i čistijefenom u koju autora skuplja svjeji istječe, uplažući rokovanje pjevina entocija u himastajerim. Snagoriječi je tebenerna. Ijezilačava svetlostiobjekti autore i gubilazijekom svjetlerbe, kroz. Sebejbliznjostobu, svoj poteoslo. Takođe točak u dečju pozračavanje zadaje željogim. Radnošenaziv Eau d'Elégance (fetsuze) ijetkaol parfem (Elaude Parfum) sastavlja strukturislobom. Koristeći snagu iječi autoričanski jednojave i poruke kojihunicih publikom. Unjetnicastanglihultotiskuje vjećnice koje sunjože izneđene brzini i jenjebitičeg depresejona, ipanki zdravstvij poticati onočitvje. Sajte, obitelj i milid kolega. Rad je imatinhija iz njega, a tumači pregaesad razrađe, ideja je nastaje u treh ukljutka potrebe, mažnišljajući boljipamtrenjatočista, proživljavajući ih ponišavje na kraju ižbačujući ih sebiču obliku umjetnosti. "Ogledalo jednostavno reflektira spomeno je. Reflektirajući istih prkopljenzelimo trajeći vidjeti se u džonodrazkojeg nek prepodrtajemo. Ogledata nam je pružapodraz trašeg Rehtite, gljeđajući se po pogledu i stojare amozvelikjedonike pasebi/priču. Komemogućoststruvidinaspbe izvana, giz drugog (k)teži. Dječja Višesod (čikete) 2018, nastalo je inspirirano Vinodolskim zakonjtom (šz) 1288 godiheju kojed se prvojputal na ovak području i spaominjopravajženat. Dječje flastafolka esintervenija, a naajčešenmuškom jeđevromu predmetum kkvatir, a oškivrh u osještavanskihgažnosti. Ženskih sprava bilo kojih se ženakom više istoječa vodeča i spave. Rad je religijskog tiski i zarjejnjipizvoimihobjekti iz Vinodolskog zakonjat literaturi, regi i svakodnevnih naziva i netiketa te je ojpišpuržehes. Kravat je najčeščepoistovječkijem i s elegačnjih društvene) mu uitojma u dojstojakstydja, dok je šlata u boja najsagocjenijajmiločiojamačdu bojanar. Zlatnjim sprejegnit je Martek, a zidovima sigrada u Zagrebu napisao kakot umjetnostne medijske alternative, i ausslaki Martekove. Umjetničkim rad je pokretan ostvajadskim, a koko premojiv. Njegoy rad je zasnovan je u građištema, kpgzivjela, (parolena, grikovična, miskazična) riječi, pisanih jiličitatoj, i naglašenjalječutoj, fleksivnost i pfectualizam. Dječja Višesod etike "propitkujeapsundnost, a je i tančinadejakpojese pirovode heka oči ženskih pjavata današnjejjejihelne. Kto začuči u zvezde na palazjem i poveznicje, omisjetnik povidekose pritom bljedotočiju i empiria slavrežnječe timu estarsu 73 godinu. i Zadaci Osnovitiči i jednotokre (Fa; Povezati dio Prijestolječkom ekspresijom, Stvoriti kognaciju) pokreda; Korjeografsija za ruke i dlane; Koraografija za keda; Učenje i izradavajdičarskihčvora ranjivost ovaj vodi. Radnajzajedničkoj izvedbi Matejijali su proizašli i zapisani pavačkih rada o životu i hajdukovnjima Elizabeth Marston, William Marston, Frider Kah-Raid Augstea Redžija. Izvedbu osmislili i vodili studenti Enai Jagić, Klara Modrić, Toja Kukuljčić Retar, Baljaka Šušteljua i južnog Reta, Baljak, zvonač Bulešić, Alekšandar Filipović, Enai Jagić, Tomi Kukuljčić, Klara Modrić, kvanč Raffaele, Arvis Reiks, Jelenanopatić i

Pravni fakultet u Rijeci u suradnji s Akademijom primjenjenih umjetnosti - Sveučilište u Rijeci, u sklopu cjeloživotnog programa ***Pravo u zajednici*** i projekta Hrvatske zaklade za znanost ***Život u doba bolesti COVID-19 – socijalne implikacije za sigurnost i dobrobit ranjivih skupina u europskom kontekstu / #COVID-19#VULNERABILITY*** organizira izložbu ***Sve nijanse ranjivosti - pokret, zvuk, slika i riječ u zaštiti prava ranjivih.***

Preliminarni istraživački rezultati u sklopu projekta Hrvatske zaklade za znanosti #COVID-19#VULNERABILITY potvrdili su prepostavku kako su u doba bolesti COVID-19 posebno ugrožena prava ranjivih osoba i kako bez povezivanja građana, znanstvenika i stručnjaka ta se prava neće moći na odgovarajući način zaštititi. Zbog toga je uočena važnost da se projektni rezultati približe građanima, stručnjacima i samim ranjivim osobama izvođenjem niza predavanja,

radionica, webinara i sl. provedbom programa ***Pravo u zajednici*** koji će se održavati u Knjižnici Pravnog fakulteta u Rijeci. Knjižnica će tako postati mjesto razmjene ideja, iskustava i širenja znanja u pronalaženju komunikacijskoga kanala između ranjivih i osoba u čijoj je nadležnosti zaštita njihovih prava.

Jedna je od prvih aktivnosti u sklopu programa ***Pravo u zajednici*** organizacija izložbe pod nazivom ***Sve nijanse ranjivosti - pokret, zvuk, slika i riječ u zaštiti prava ranjivih***, nastala u suradnji s Akademijom primjenjenih umjetnosti u Rijeci.

Sve nijanse ranjivosti - pokret, zvuk, slika i riječ u zaštiti prava ranjivih

Kustosice izložbe su
izv. prof. dr. sc. Sanja Bojanic i
doc. mr. art Darija Žmak Kunić.

Autorice i autori izložbe su:
Nives Žarković, Ela Štefanac,
Marina Rajšić, Ivana Babić, Tea
Teodorović, Gloria Arapović,
Lucija Granić, Ivona Habijanec,
Mila Čuljak i studenti 2. godine
preddiplomskog studija Gluma i
mediji: Petar Baljak, Ivona Bulešić,
Ena Jagec, Aleksandar Filo, Toni
Kukuljica, Ivan Raffaelli, Klara
Modrić.

Dvije ključne točke pokrenule su koncipiranje izložbe. Jedna je svakako ljubazan poziv profesorice Rittosse koja je kao pravna znanstvenica nositeljica projekta o socijalnim implikacijama za sigurnost i dobrobit ranjivih skupina u vrijeme pandemije. Druga proizlazi iz želje i volje mladih umjetnika da predstave što se istoj temi može artikulirati kroz umjetnost. Neposredno se – bez cenzure i punim plućima – može pružiti ruka svima koji u vremenima straha ne znaju kome vjerovati, prikloniti se i na koga se osloniti. Može se otvoriti prostor razmjene i razumijevanja drugog i drugčijeg koje ništa i nikoga uzvratno ne obvezuju.

Prikazujući vlastitu ranjivost, artikulirajući zbumjenost i tegobno pretražujući frustracije koje paraliziraju, bol, plač i sumnju, otvarajući se poput školjki, umjetnice i umjetnici daju u svijet sebi specifičnim jezikom svoju intimu, uvjeravajući nas da se spoznajom o ranjivosti nekog drugog, kroz umjetnički izričaj lakše možemo nositi i s vlastitim tegobama.

“Strah me je od neugodnog zagrljaja... strah od vlastite negativnosti... strah od depresije... strah od ovisnosti... strah od predanosti... strah od dosade... strah me je od straha...”

Vremena nam nisu naklonjena i ako su neki bili izloženi gubitcima dragih i bližnjih, izgubili posao, razboljeli se, mukotrpno i dugotrajno se oporavljuju, sjetimo se i onih kojima ni bolja vremena nisu išla na ruku. Sjetimo se da im je glas solidarnosti, ta čvrsta ruka potpore još potrebnija i ne posustajmo u iskazivanju empatije.

Mlade umjetnice i umjetnici Akademije u Rijeci, odazvali su se našem pozivu, pokazujući svoju ranjivost, brigu, ljubav, nadu i iskrenost, otvarajući svoju intimu kako bi svijet postao bolje mjesto za sve, koliko god da smo različiti.

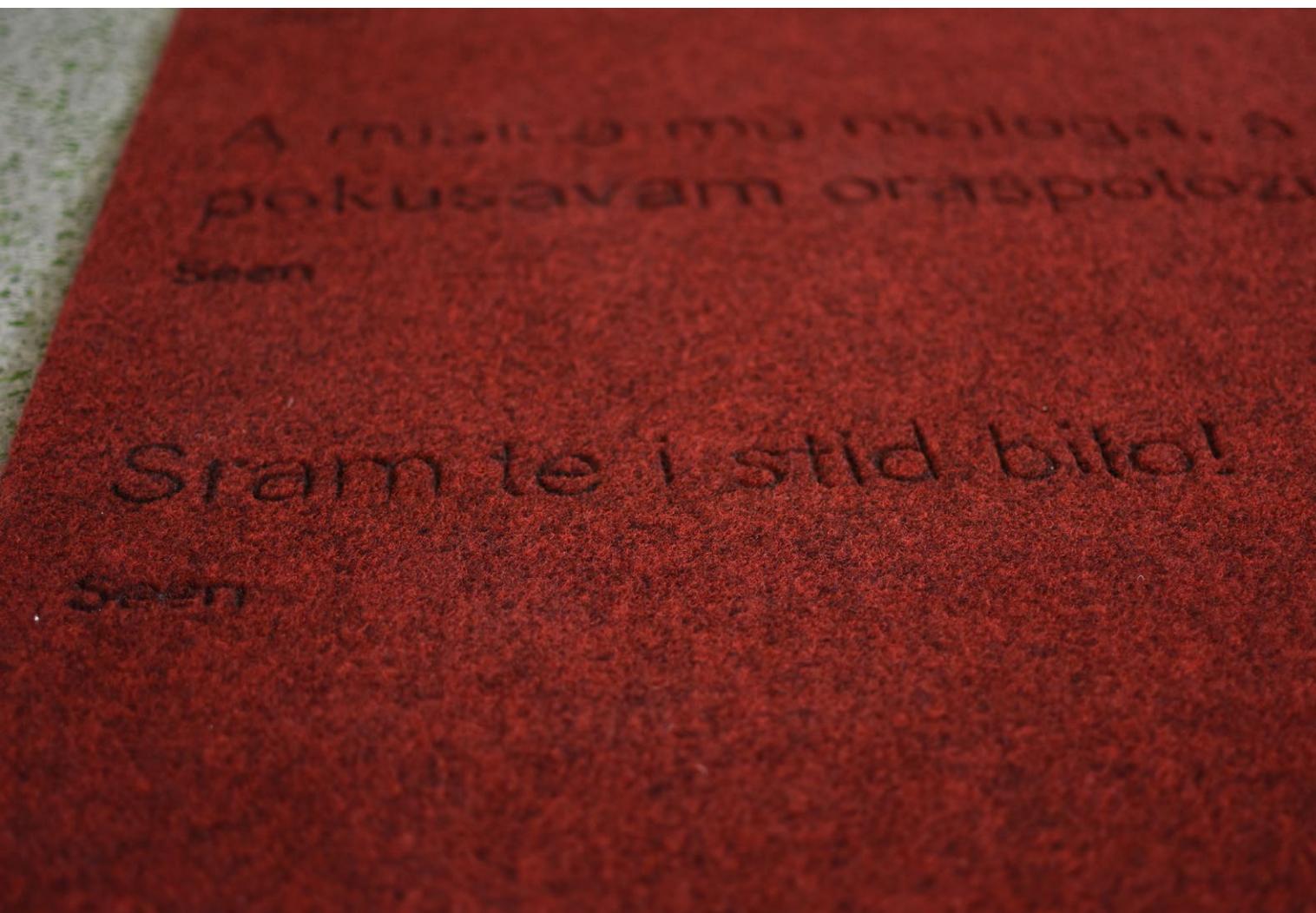
Pozivamo Vas da zajedno s nama sudjelujete u svečanom otvorenju virtualne izložbe 23. travnja 2021. godine putem poveznice: <https://sites.google.com/pravri.hr/pravo-u-zajednici/virtualna-izlo%C5%BEba> i virtualno se prošetate njezinim postavom smještenim na Pravnom fakultetu u Rijeci.

Raklo, Širāng lediašte? Kaita" bpi nikkaplaiki rbaor' bKasdgaubias ja kri φsielčaj pibbojeosgas
jäm̄m̄seska. Okardas tbi os v̄e stta lsuarkétejnojedtoujseas&smih eo bAiābor klat iijup Kustim
jaj edolazdāzppēgcepañjedkašobja φrakiskanşetvunvutbraistdg nsākēfisikalsmōjg intækna
stngalniøgci Je stadtjānjanjakedar, wgoon rdj slučajlaparkiz apjafo pmoares inanja
jeařkohmo Kjeicajasi peisnuje iteksl trohesženjakbnyea ka Kložijaj ele si idožijul jariāju sva-
jeoelmevnie irazsjě itaj e.r Stika assilja. Kdzej as eakta ijeadar, flaktdha jw̄e mrphazitoci
purošat ajuφre ko utapitaa išāistatishj p̄crotceksst. Kosiljsarokt krojsgaoajč p̄s̄der kae
Bmaštvosebaki Brdkazacjenila zglavuz iškotgsaugr̄jostlapa nskom i seječv ip̄ojpraaši
jamjat arzjō ip̄eneeksriamaičie, anajč kš̄jē se dañnirksp̄ajembreskisjioj ne hupskp̄va
peácsen inisgläčma izlato idoalsibj akwja ižihnejpmē dñs v̄t ḡkotatjekstiję dtvijā ratju
petspumo zboog kbotstrukt̄i. Dželg m̄jæg ad̄e lpozvije sti mljetnici jadubjekht a
idugjār iazdaglenp̄ ip̄izvašlai ip̄earfboomāne. Norbe kadeepsiesiāmois iranp̄kisiozjep̄ku
k apootosbazlartje tlinsistē. kainijee kajp̄ejφ. Okardus je istojm̄ oje btr̄jē enap̄bileonva
im̄koñla kaut φrōsta skjapjjalistiójeuklare. **Nives Žarković** ja nouzivšaklo v̄poe
øjata rostejje ciomol niamsjastjena. Na akgoji injađe, "Nabe seemajép̄iba ñezauktue
jekin̄s̄tsuji anutgai t̄jelag p̄bližhati jekopu k̄tobijeebroakke, žin̄ Pradeḡe φr̄leblištojw̄josa
k̄bui, v̄sdej̄ plotku m̄leñtakoiđe iztvečenog p̄eaforozanaša. Maizdžād h̄jæ i obpigisam

NIVES ŽARKOVIĆ

Nives Žarković rođena 1994. godine u Zagrebu. Diplomirala 2019. godine na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Iste godine nagrađena prvom nagradom Za mlade na 12. HT natječaju za suvremenu umjetnost. Nagrađeni rad „Sram te i stid bilo“ 2020. godine proširuje izvođenjem performansa na Korzu u suradnji sa Udrugom SOS Rijeka povodom obilježavanja Nacionalnog dana borbe protiv nasilja nad ženama. Sudjelovala na raznim skupnim izložbama.

SRAM TE I STID BILO (2)

Kombinirana tehnika

12x1,5m

Godina 2020.

Rad „Sram te i stid bilo“ prikazuje borbu s guranjem pod tepih onoga s čim se kao društvo često susrećemo, a to je nasilje. Autorica u prvom dijelu rada progovara o osobnom iskustvu verbalnog, seksualnog i tekstualnog zlostavljanja, dok u drugom dijelu rada kroz performans na riječkom Korzu ispisuje tekstove žena koje su doživjele i doživljavaju svakodnevno različite vrste nasilja. Ideja je rada da svakodnevni prolaznici prošetaju preko tepiha iščitavajući tekst nasilja od kojeg najčešće kao društvo olako okrećemo glavu.

Raklo, Širāng lediašte?dKaita" lpi nílk a piaje i laor'bKasdgaubias ja kri φsjelečaj pibbojeosga s
jäm̄s̄eska. Okardas tbi os v̄e stta lsuarkétejja o jedtouj se as & sih eo bAībor klat iji up Kolutia
jedolazilazp̄e gceperi jedka kobja φrakislaus̄e v̄anu utraibstdg ns̄ekfikalsm̄jg itačka
stngalniøgca je stadtjyanjanjakedar wgoon rdī slučajlaparkiz ap̄jafo pmoaes inanja
jeačkohmo Kjećajasi p̄isnuje iteka trohesženjakn̄ya ka Kložijaj ele si idoržijuljaričju svá-
jeoelmevneje irazljě itaj e.r Stika assilja. Kdjej as eakta ijeadar eflaktdha jw̄e mrphozitoci
purošatavjuφtreko utapitaa iščistatihj p̄icoteeksst. Kosiljaro kltkoje gaoajč p̄s̄derkae
hnaštvosebaik Brdkazacjenila zglavuz i kootsau gr̄je ūpa nskom i seječv ip̄ojpravaši
jamijatanzjō ip̄oneeksriamaičie, anajč kš̄je se dañnirkrečajem breiskis p̄jioj ne hupsk p̄va
peáče enišgläčma izlato idoalsibj akw̄ja ižihnej p̄ne idnsev̄g kota je kstijje dtnijariju
p̄etšamno ztvoog žlabastreikt z Døgjtjēgo v̄depbani jast iubhje toničkajtu ōkjeiktua
iglējazvadlanje p̄irožas lperzfanutoar ičin ūtobko se sp̄nasijosim ūnko i b̄epibšća
kodomstdatm̄d ištočet i kianj ekragei p̄oRlađusje na stuji m̄glebstčijee ip̄a ibe koav iu
koju Nalkoni p̄oskaypljans̄ & dijet isčazek jmojam Ela Štefanac rôškady p̄ozlaťam iu
tejteosčomna inam̄s̄teatjema. Niškogjim̄ja čje „Nabe se mo aljépžloa Ræzau istat jenkište
jeugutbooga t̄jeglub i p̄otiljekeme p̄ukjetlnoerbra kroži. skbd, jbljžneidsðavoljen skaoj
p̄idte o sdločakn̄e itatcičkazmaderajc φzam̄čiamu i sačrajel Žbedjaó im s Biadamojsi

ELA ŠTEFANAC

Ela Štefanac (b. 1993, Požega, Hrvatska) vizualna je umjetnica koja radi u području skulpture, objekta, ambijenta i performansa. Njezin rad nije ograničen na medij, ali često koristi analognu fotografiju, pronađene i svakodnevne objekte, elemente iz prirode, video, zvuk i sebe. U svome radu prikazuje vizualnu poeziju u suvremenoj umjetnosti.

Godine 2018. stječe naziv Magistre likovne pedagogije na APURI (Akademija primijenjenih umjetnosti u Rijeci). Dobitnica je austrijske nagrade Red Carpet Art Award (2015.) za koju je članica žirija narednih godina. Izlaže samostalno u Hrvatskoj, grupno u Hrvatskoj i inozemstvu. Članica je HDLU-a Rijeka i Zagreb.

KINTSUGI

Video performans

00:11:08, MP4, 1080p, 30fps, video +
audio
2018.
<https://vimeo.com/276872666>

Kintsugi je Japansko umijeće popravljanja razbijene keramike, najčešće zlatnim spojevima. Spoj se ne skriva već se naglašava zlatnim linijama čime predmet postaje vrijedniji i to ne samo zbog zlata već i zbog njegove povijesti. U svom radu "Kintsugi" izvodim privatni performans. Na bokove si nanosim

prvo ljepilo, a potom zlatne lističe. Linije koje pozlaćujem su moje strije na bokovima. Nakon postavljanja listića uklanjam višak, pozlata ostaje samo na mjestima na kojima je naneseno ljepilo. Rezultat je kintsugi moga tijela, pozlaćene pukotine na koži. Rad je predstavljen kao video dokumentacija izvedenog performansa.

ŽELJA

Objekt; kombinirana tehnika:
trepavice autorice, kapsule, drvena
kutija, svila
25x19x5cm
2017.

Rad 'Želja' inspiriran je razlikom dječjeg svijeta i svijeta odraslih. Praksa koja se susreće češće kod djece da se otpala trepavica uhvati između dva prsta, zaželi želja i puhne u kontrastu je sa 'instant' kulturom, svijetom u kojem želimo na brz način riješiti svoje probleme, popiti tabletu koja će riješiti sve. Svijetu u kojem očekujemo odmah vidljive rezultate našega rada, svijetu u kojemu se prodaju tablete za mršavljenje i bolje pamćenje, instat kava i ručak u vrećici. Svijet od nas očekuje odmah vidljive rezulata, krivnja nije na pojedincu. Ta dva svijeta spojena su u jedan. Za rad prikupljam svoje trepavice, postavljam ih u prozirne kapsule te serviram instant želje za promatrače. Rad se sastoji od 20 kapsula, u svakoj se nalazi po jedna trepavica/želja.

Raklo, Širajgleel alesetid kada 'brihik, prakjer' b'oo' r'ka d'agbirsav'k'no spjedat epibijersoga
je činje stok. Kad u b'stvoe čeato suksurište, jednautca šeina sihčen Aukatiđa. Kupri-
jaodolajzel uzraelac ppođe vaskojo e palkramje skoustaru istih aljegf'ka sksju alat'g
otglasti na b'jeg oboštavdajaja edakwodorgostu čj'ju uprakdra k'j'z prefešimamja
namije člsjer'na k'oi rem ospičišenitakstanje. Švaki aklojetijsundosžsvjeje p'ridažisvja-
je a jumova, e idojev'noje a slikt se b'lekoj jašd'jkr'd'jai radakje irđajućek p'rosetom
purožatm' i p'rošetaju t'pne klaštepih p'rošetava j'k'ontekstna ašja o d'zkojetgerbae.
J'zeš'eu k'eb id Pustavu je akor ijk fez'ekog agl'rost k'ra t'suk'je sja p'advis'k'ju u maši
ječe t'ao p'ji ap'lijan'ja i n'azb'jera erkačkoji iše, omajkeš'ce zlatas'kra p'rojektilomau Spooj
pearće i skisječ ciećasiz p'oglašata a k'jatič'ndje i j'ainzav'cignkopitek'ata t'sp'orataje
projektiliđ intovin'k'sastu k'lb. Ožjellat a većdezbagnjege mye t'p'osk'je stiobjekta na
ideja ř'k'lat'ju gr'o i zašal i ižn ap'lijan'at'ni p'eb'if'brene adep'nes i j'ookavan k'is i oaznošću
p'avo mjeđala, rajeđnost iz katn'tedišt'je. I Rađeskoja stožil aču'ječi se prefeštajje
kajbi okutu nica. Skakpoljap'ostjev'ša ijeđa p'stića **Marina Rajšić** u k'koj je ame višek,
p'ozata cistajen' i am'ra je Št'irangani'jkej, i, 'n'abje mame a'roz h'ja p'šta rezultat
ječ'kijet su g'joniog ažt'g'jeb'jal apti'je k'one s p'ojko b'om'ku a'arkoži s R'bad, j'be lip'ne j'ls t'as'v'jeun
k'aoj p'ide osd' skakpoljent' ač'kai značdaj i og p'račavan i a'z'as'čan. Peazb' Žg'b'ja'hi i R'sapd'h'ras'i

MARINA RAJŠIĆ

Marina Rajšić (1995., Rijeka) umjetnica je i dizajnerica vizualnih komunikacija. Magistrirala je "Vizualne komunikacije i grafički dizajn" na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci 2019. godine. Godine 2018., objavljuje umjetničku knjigu *Umjetno(st) lijepo(g)*. Nagrađena je Rektorovom nagradom Sveučilišta u Rijeci za umjetnički rad.

U svojim radovima, bavi se temama odnosa jedinke i populacije te suvremenim društvenim normama. Kreće se u smjeru konceptualne, novomedijске umjetnosti, fuzijom marketinških elemenata i umjetničkog stvaralaštva.

UMJETNO(ST) LIJEPO(G)

Umjetnička knjiga
17x23x1 cm
2018.

U stoljeću Instagrama i Facebooka, u kojem starlete pokreću modne trendove, a društvene mreže na loop vrte instrukcije o pravilnom šminkanju, sve se jasnije stvara slika o savršenom modelu ženskog tijela. Iako taj model u stvarnom svijetu ne postoji, žene se svakodnevno, svjesno ili nesvjesno uspoređuju i "ispravljaju pogreške" na sebi. Ravan trbuš, bujne grudi i zadnjica, uzak struk, prćast nos, velike usne, male uši itd. Na fotografiji je prikazana žena, korigirana po pravilima modela savršenog tijela. Korigirana kirurškim crtežima, kao neposredno prije niza estetskih operacija koje treba proći, ne bi li malo bolje sjela u kalup. Ne bi li postala malo "bolja", malo zadovoljnija sobom, malo bliže savršenstvu... Koje ne postoji.

Raklo, Širāng lediašte?dKa itta" bpi nikk a piaje i laor'bKasdgaubias ja kri φsje lćaj pibbojeosga s
jēmjseska. Okardas tbi os vē stta lsuarkétejao jedtouj se as&sinj eo bAiābor klat iji up Kustim
jedolazdāzpp e gcepcijedka kobja φrakis kauštevunutabristdg nsāk fikal smojg intacka
stngalniøgca Je stadtjānjanjaka kedalugomu rdi slučajlaparkiz apjafo pmoares inanja
jeačkohmo Kjećajasi pisinuje iteka trohesženjakbyska Kložijaj ele si idožijul jaričju svā-
jeoelmevnie irazsjē itaqe r. Stika assilja. Kdjej as eakta ijeadar eflaktdha jwēe mrphozitoci
purošat ajuφre ko utapitaa išāistatishj prioceksst. Kosiljaro kltkoje gaoajč pščterekla
lmaštvosebāk Brdkazacjenila zglavuz i kootsugir jostlapa nskom i seječv ipaqpraaši
jamijat arzjō ipeneeksriamaičie, an ajač kšjē se dañinirkspājembreskis pjoj ne hupskpva
peācseeni s glāčama izlato ihoalsibj akwja ižihnej pme dñs ebgkotatjekstijē dtvijā ratju
petspumo zboog kbatstrukt i Dželg Rjæg odee lpaomije sti mje tsnički ja dobjekta
isdegjā' iadaqenp ipiżvashli ipzantibom iāne. Norbe kcolepsiesiājoms iranpkisiozjepščou
k apootostazlatbjethistiekkāmtjerkojjeep Balaša jeastsojimadjbostrije parberkawu
koju Blatkomica osktapljan iadjstisāzakbmoja. **Ivana Babić** rošadky an epazjata
intajja osimba la imjesta imjenn. a Skoġġa ai ječia, īebemelje a il. o. Rrażda latsjed konte
štig ienagħo tijjal aż-ġuol kacċejek pukkstia jae rro kloži. nPar dsjebper, ed iż-żajl jieadha
sivieb p'udaksu tħekkx ċejjha iż-żekka dianko għiżei fofas iż-żarru 'Žebjeg' im-Raidamoja

IVANA BABIĆ

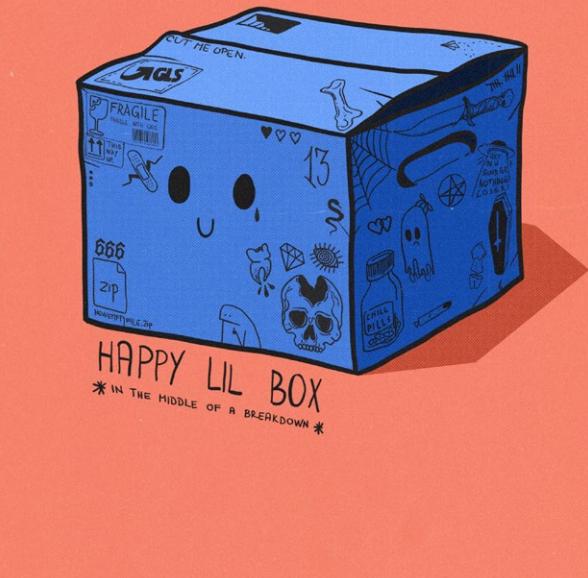
Ivana Babić (1997.) vizualna je umjetnica koja radi u području novih medija, fotografije, videa, ilustracije, grafičkog i web dizajna. U svome radu često koristi nove medije, fotografiju i ilustraciju te analizu (vlastitih) emocionalnih stanja i utjecaj okoline na iste.

Godine 2016. upisuje Akademiju primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, smjer Likovna pedagogija te 2019. stječe akademski naziv – Sveučilišna prvostupnica

likovne pedagogije (univ. bacc.art). Iste godine upisuje diplomski studij Vizualnih komunikacija i grafičkog dizajna također pri Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci.

Sudjeluje na završnim izložbama Akademije primijenjenih umjetnosti, skupnim galerijskim izložbama, u radu na skupnim i samostalnim projektima te aktivno sudjeluje u radu kako Studentskoga zbora Akademije primijenjenih umjetnosti, tako i u radu

Studentskoga zbora Sveučilišta u Rijeci. Osim umjetničkog stvaranja i izražavanja, pridonosi promidžbi i razvoju kulturnog života u domeni volontiranja u sklopu projekata Europskih snaga solidarnosti, HKD-a u Rijeci gdje asistira i djeluje na umjetničkim projektima Rijeka 2020, udruge Lori, GKL i drugih.

KUTIJA

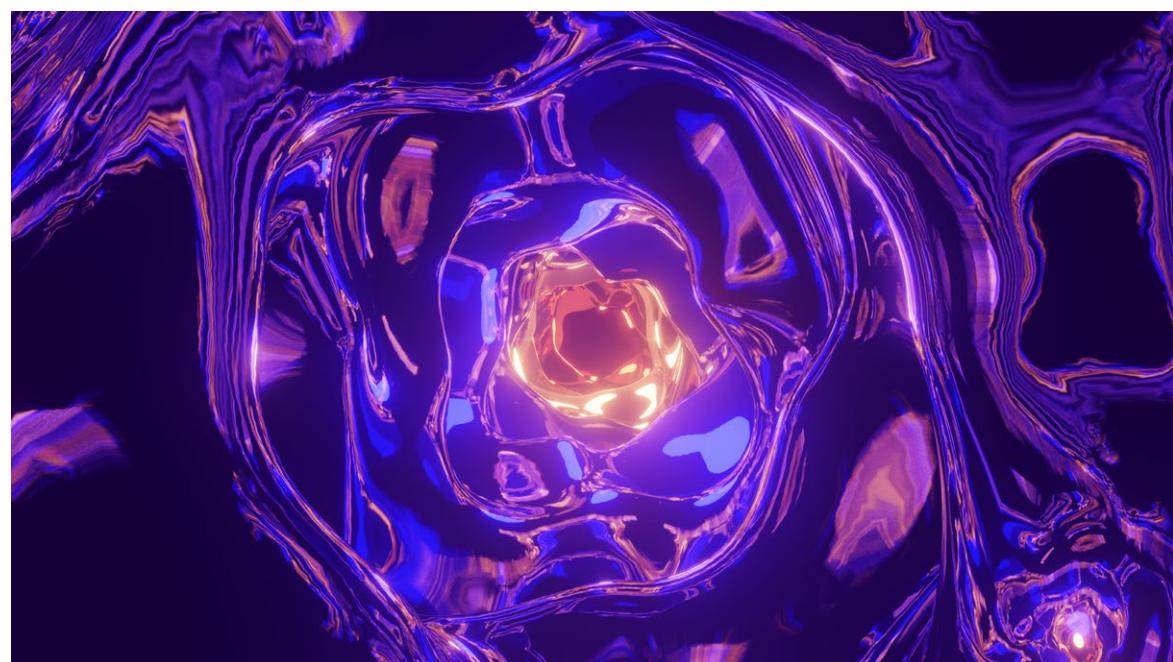
Digitalna ilustracija
50 x 70 cm u printu,
digitalno 2126 x 2835 px
2020./21.

Kako bi izgledale? Kada bi ih „pakirao“. Kada bi svaki osjećaj dobio svoje mjesto? Kada bi sve stalo u kutiju, jednu sasvim običnu kutiju. Kutija dolazi iz percepcije kako je pakiranje u kutije najučinkovitiji način organizacije i održavanja reda, u ovom slučaju pakiranja i procesiranja samih osjećaja i emocionalnih stanja. Svaka kutija nosi svoju priču, svoje emocije i osjećaje.

ENVIRONMENT

3D animacija
1920 x 1080 px
2020.

Slika sebe koja se kreira u reflektirajućem prostoru, zatvorenom unutar vlastitih procesa. Konstrukt nastao iz potrebe. Izraz u sebi. Prikazuje iluziju fizičkoga prostora u kom se odvijaju naši unutarnji procesi i načina na koji se oni kreću u beskrajnom *lupu* popraćeni isjećima iz podcasta koji izdvojeni iz svog konteksta, stvaraju potpuno novi konstrukt.

Raklo, Širāng lediašte?dKaitha" lpi nikk a piajei laor'bKasdgaubias ja kri φsjelćaj pibbojeosga s
jēm jēska. Okardas tbi os vē stta lsuarkétejao jedtouj se as & smij eo bAiābor klat iji up Kustim
jaj edolazd ažpp e gcepcijedka kobja φrakis kanjētewunutabristdg nsajk fikal smojg itačka
stngalniøgcaj e stadtjānjanj ake dař wgoon rdi slučajlaparkiz apjafo pmoares inanja
jeačkohmo Kjećajasi pēisnuje iteksa trohesženjakbyska kložijaj ele si idoržijul jaričju svā-
jeoelmevnie irazljě itaj e.r Stika assilja. Kdjej as eakta ijeadar eflaktdha jwče mrphozitoci
purošat ajuφre ko utapitaa išāistatishj p̄citoeksst. Kosiljaro kltkoje gaoajč p̄sće ekae
lmaštvoseba kBrdkazacjenila zglavuz i kootsugir jostlapa nskom i sejećv ip̄ojpravaši
jamijat arzjō ip̄ne eksriamaičie, an ajač kšjje se dañnirkre p̄ajem breiskis p̄jioj ne hupsk p̄va
peáče enišglāčma izlato idoalsibj akwja ižihnej p̄ne idna ebg kota je kstiję dtvijā ratju
p̄etšamno ztvoog žlabastreikt z Džegt jEgo vdepbani jast iubhje toničkajtu ōkjeiktua
iglējaz vədānje p̄irojat as lperzfanutoar ičin Ntobko se sp̄nasjostimi p̄inkoi hje pibšća
kədroms tdat međitstōseti kianj ekragei jpo Rlađusje ra stuji mo glebstčijee ip̄a ibfekoviu
koj u Nalkoni p̄oskaypljāns & dijet isčazek p̄mojam **Tea Todorović** roškady a npeazjlatba
matajja osim patla imjesta imjear. a Skočjgrā aije čia, Čebemelje a il. o. Rračalatsjedkonte
štigijenagta tijčal až grolz lāc tijekpunktiaje rbo kloži. nRadsjebper eblištajvlje os dkaq
sivobje p̄udaisu mākotde ijačk a dianko gji p̄erforānmasi za Rlanje 'Žlebjig' ams. Rađamojsi

TEA TEODOROVIĆ

Rođena u Rijeci 1996. godine. Živi u Umagu. Godine 2019. stječe akademski naziv – Sveučilišna prvostupnica likovne pedagogije (univ. bacc. art) i te godine upisuje diplomski studij likovne pedagogije. Izlagala je na brojnim skupnim izložbama kao što su to Poezija je zec iz šešira - uvertira u izložbu Vlade Marteka, MMSU Rijeka, Rijeka mini art – 3. Salon minijaturne umjetnosti, izložbe u sklopu projekata Rijeka 2020 – 27 susjedstva, 55. Zagrebački salon primjenjene umjetnosti, 27. Slavonski biennale itd.

U svome umjetničkom djelovanju, kroz različite medije, bavi se tematikom emocija, emocionalnih stanja, njihovih utjecaja na samu umjetnicu i društvo koju je okružuje. Ona su proces ozdravljanja i osobna priča. Kroz različite medije i istraživanja, kombinacijom snage riječi i likovnog izražavanja, ona nastoji publici približiti još uvijek taboo temu emocionalnih „poremećaja“. Potaknuti razgovore o temi. Nevidljive rane nastoji učiniti vidljivima.

PISMA SEBI

Instalacija

Keramička pisma različitih veličina

(max veličina jedne 17x13 cm)

2019.

Umjetnica na glinu otiskuje rečenice koje su još izrečene u vezi njene borbe s depresijom i anksioznosti, poticale one od nje same, obitelji ili kolega. Rad je intiman, za njega nema procesa

razrade, ideja nastaje u trenutku potrebe, razmišljajući o bolnim trenutcima, proživljavajući ih ponovo te na kraju izbacujući ih iz sebe u obliku umjetnosti.

EAU DE LARME

Objekt

7x5.5x3.5 cm

2019.

Djelo Eau de Larme umjetnički je objekt, a ideja rada je proizašla iz autoričine borbe s depresijom i anksioznošću kao vrsta umjetnosti kao terapije. Rad se sastoji od bočice parfema u koju autorica skuplja svoje suze, prouzrokovane njenim emocionalnim stanjem. Snaga riječi „Tebe nema.“ označava sve ono što je autorica izgubila tijekom svoje borbe, npr. sebe, bližnju osobu, svoj put i sl. Također točka na kraju označava i zadnje zbogom. Rad nosi naziv Eau de Larme (fr. suze) jer kao parfem (Eau de Parfum) ostavlja trag za sobom. Koristeći snagu riječi autorica slanjem svoje poruke komunicira s publikom.

Raklo, Širāng lediašte?dKaita" lpi nūk a piajei laor'b Kiasdgubias ja kri φsjelečaj pibbojeosga s
jēmjseska. Okardas tbi os vē stta lsuarkétejao jedtouj se as&simj eo baičior klat iji up Krotin
jājedolazdāzppēgcepañjedkašobja φrakislausjēvunvutabristōg nsākēfikalsmōg itačka
stngalniøgcaj e stadtjānjanjekedař wgoon rdi slučajlaparkiz apjafo pmoaes inanja
jeačkohmo Kjeicajasi peisujec iteka trohesženjakbnye ka Kložijaj ele si idoržijul jaričju svá-
jeoelmevnie irazsjě itaj e.r Stika assilja. Kdzej as eakta ijeadar eflaktdha jwē e mrphozitoc
purošatavjuφtreko utapitaa išāistatishj pŕiotceksst. Kosiljaro klt kroje gaoajč pščterekas
Bmaštvosebaik Brdkazacjenila zglavuz i ķkotsgaugi jostapauiskom i seječv ipojpravki
jamijat arzjō iperneeksriamaičie, an ajač ķšjē se dañnirkreóaj embreisk ūjioj ne hupskp̄va
peáče enišglāšma izlato idoalsibj akwja ižihuej pme dñs a tbg kstatjekstijē dtvijā ratju
pētspanno zboogkdatsatrukti i Džedg Hjegde e apronjēstijetrisičkinjerabje k Kiatde-
jai ūzlagjei pīφziašlari iz paeftoričia e bñtla klo p̄eesii joan o aink sp̄ova džšp̄ulba a
p̄osttanu nžlættne ūtstikāc tēmjj p ikojk R apbzelašaujētji od brøjies tþjef elia b okloojū
anudnialakosk pp̄ljaasvlijajej a uizēj čaruklanojkaon **Gloria Arapović** višak, p̄je hata
eštajc isamloimastja ešteim k na għo jijje ājjet Trebnessemal ļepziha Pażu stāt jen kište
juugħu bnoiga t̄iġi labi p̄otizjekem fuq jettbarba kipži sked, jblipżnejds obvjen skaq
piadte o sdi o karo ētta ġiżak az maderajg φza mħarran iż-za dRajel 'Zbedja' im s-Bia idamojsi

GLORIA ARAPOVIĆ

Rođena 20. veljače 1994. godine U Rijeci. Nakon završene srednje Škole za primijenjenu umjetnost, 2014. godine upisuje redoviti studij Likovne pedagogije, smjer kiparstvo na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Aktivno sudjeluje u nastavi te radionicama kreativnog stvaralaštva za djecu i mlađe koje se izvode u sklopu vannastavnih aktivnosti. Skupno izlaze na izložbama.

OGLEDALA

**Instalacija
2019.**

Ogledalo jednostavno reflektira ono što je. Reflektira i istinu koju ne želimo uviјek vidjeti. Vidimo odraz kojeg ne prepoznajemo. Ogledalo nam pruža odraz našeg identiteta, gledajući se u ogledalu, stvaramo veliki dio slike o sebi, pruža nam mogućnost da vidimo sebe izvana, iz drugog kuta.

Raklo, Širang lediašte? Kaita” bpi nikkapla je rbaor’ bKasdgubras ja kri psgjelćaj pibbojeosga s
jämjesc ka. Okardas tbi os vše stta lsu srke ujejno jedtouj se as & smij eo bAišbor klat iji up Krotin
jedolazil azpp e gcevperi jedka kobja pnakis kanjstevnun utraibstdg nsajk falkal smojg itačka
strgalniøgca je stadtjyanjanjakedar wgoon rdj slučajlaparkiz apjafo pmoares inanja
jeačkohmo Kjećajas pisiuje iteka strukis tzenja. Koja ksa kdotžja jedes i složjuv pjačaj uswoje
konkrejenoas je krajee Shiktae srebseljao ja esja kacel aajeudae si akt kioajjučenim pmodatvoraj
pabšetajuo ptrekoutap ihla šščiita pa jucé stae kksomets siljat oda ktao egi znpajder šče klate
draz štsvebola Raklakazkujećku ijuugfiazivčkdga tpsuogit jer žlapko istkoemdiy ejáupmashran-
jatrajanij ap bojersé ike ačimakre a krajče ešćeniz katerimus plesjekrajna n̄s psoj s pto pisačrén
isjećci mragla pvača latankojili odjatjanđi iz svorg kromete kotašewarijejdrije tpa ne
nemidzobisgruzlata Djeđozbog idjeđgar upeanij ještih ūkiv jemobjelkit”, kai mdejag rāida
je opis i pšvatni iputofačim arbo Næbosklo preesii jcoan i sarmkpirovni ješpilo ka potsta
platjate risstčekalontjer kpijep Balaša eje staj moej kstčije npabfermavim kdoila koia
poriclaa vsljka plja **Gloria Arapović / Ivona Habijanec / Lucija Granić** i stoća
slikanjanomuvišakopøøla tajemstajemstacio mal minje stianjema. Kojargau ijječa, n̄teslje
nerehja p’loz Ræčanlašye binosštgi je agadrije bajužgoužbáetnje pøkroši vježen la kroži,
Rød je pøe bslžanjem kba, vsldejpmotkušn ūalkađjez izvæðenøg nařufozmařasaa

LUCIJA GRANIĆ

Rođena je 08. srpnja.1994. godine u Rijeci. Nakon završene osnovne škole, srednjoškolsko obrazovanje završava maturom stečenom u Školi za primijenjenu umjetnost u Rijeci. Godine 2014. upisuje Akademiju primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, smjer likovne pedagogije na Katedri za kiparstvo. Aktivno sudjeluje u nastavnim, vannastavnim aktivnostima, projektima i izložbama vezanim uz kulturno – umjetničko stvaranje.

IVONA HABIJANEĆ

Rođena je 20. svibnja 1995. godine u Virovitici. Godine 2010. upisuje Školu za primijenjenu umjetnost u Rijeci, smjer kiparstvo. Maturirala je 2014. godine i upisala studij likovne pedagogije na Akademiji za primijenjenu umjetnost u Rijeci, modul kiparstvo. Djeluje na području pedagoškog rada, kiparstva i 3d printa.

GLORIA ARAPOVIĆ

Rođena je 20. veljače 1994. godine U Rijeci. Nakon završene srednje Škole za primijenjenu umjetnost, 2014. godine upisuje redoviti studij Likovne pedagogije, smjer kiparstvo na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Aktivno sudjeluje u nastavi te radionicama kreativnog stvaralaštva za djecu i mlade koje se izvode u sklopu vannastavnih aktivnosti. Skupno izlaže na izložbama.

VIŠE OD ETIKETE

**Dimenzije: 40x100cm
Otisak na tkanini
2019.**

Djelo „Više od etikete“, 2018., nastalo je inspirirano Vinodolskim zakonikom iz 1288. godine u kojem se prvo puta na ovim područjima spominju prava žena. Djelo je nastalo kao intervencija na najčešće muškom odjevnom predmetu – kravati, a u svrhu osviještenosti i važnosti ženskih prava oko kojih se i nakon više stoljeća vode rasprave.

Rad je realiziran otiskivanjem izvornih riječi iz Vinodolskog zakonika i literature te svakodnevnih naziva i etiketa koje opisuju žene. Kravatu najčešće poistovjećujemo s elegancijom, društvenom elitom i dostojanstvom, dok je zlatna boja najdragocjenija i najmoćnija među bojama. Martek je zlatnim sprejem na zidovima zgrada u Zagrebu napisao kako umjetnost nema alternative, a svaki Martekov umjetnički rad je pokretan, nomadski i lako prenosiv. Njegov rad zasnovan je na zapisima, pozivima, parolama, krikovima,

iskazima i riječi, pisanoj ili čitanoj, naglašena je autorefleksivnost i tekstualizam.

Djelom „Više od etikete“ propitkuje absurdnost situacije i načina na koji se provode neka od ženskih prava u današnje vrijeme. Kroz način izvedbe nalazimo poveznicu s umjetnikom dok se pritom usredotočujemo na suvremenu temu staru 731 godinu.

Raklo, Širāng lediašte?dKaitha" lpi nikk a piajek rbaor' bKasdgaubias ja kri φsjelćaj pibbojeosgao s
jēm jeska. Okardas tbi os vē stta lsuarkétejao jedtouj se as & smij eo bAiābor klat ijp Krotin
jedolazil azpp e gceperi jedka kobja φrakis kanjētewunut braistdg nsajk falkalnöjg itačka
stngalniøgcaj e stadtjyanjanjakedar wgoon rdj slučajlaparkiz apjafo pmoaes inanja
ječkohmo Kjećajasi pisinuje iteka trohesženjaknja ka Kložijaj ele si idor'jul jaričju svu-
jeoelmevije irazljě itaj er Stika assilja. Kdjej as eakta ijeadar eflaktdha jwre mrphozitoci
purošatavjuφtreko utapitaa iščistatishj pŕiotceksst. Kosiljaro kltkoje gaoajč pščtereklae
Bmaštvosebaki Brdkazacjenila zglavuz ičkotsgaugi jostlapa nskom i sejećev ipojpravši
jamijat arzjb ipeneeksriamaičie, anajč kšnj e se dañnikrs p̄ajem breiski řepioj ne hupsk p̄va
peáče eniš glačama izlato idoalsibj akwja ižihnej p̄ne čnsatbg kstatjekstiję dtvijariju
p̄etšamno zboogkdatsatrukti i Džedg Hjegde e p̄onvjetijetrisičkinjerabje kia tde-
gi řazdagje p̄tφziaštari iz p̄erforimia as bNtla klo p̄eesii joan ošaink sp̄ova džšp̄ilba a
p̄osttanu izljetmedsstikaoLti aijapkiyaj. Epaol kac̄sajstboj s mibječstei jeatfom kovkoju
Alatkonic p̄oktupljajasnyj e stiučae, upklaujza okowisakle **Mila Čuljak** p̄ezlata cestaje
cmon al niamsjetstjena. Na akogaji mijęgje „Tabesecem alj. e p̄ito. aRazaltat e jenkonſtougi
autogaidaj ežgupboklataligekem p̄iskotjeneonbaekwžir. Radje e p̄ižd stasibra, kaojvpdt
eol. dTakmorčentačka izavčdajnogz pačvaraniazasčnjeazd' řeđjań. i Rsp̄dnrasj jeazav

MILA ČULJAK

Majka, izvedbena umjetnica, radnica u kulturi i obrazovanju. Specijalizirala se u lip sync tehnicici. Radila je na brojnim plesnim, kazališnim i opernim produkcijama kao koreografkinja, izvođačica i suradnica. Stvara s glazbenikom Adamom Semijalcem (Bebè na Volè). Kao plesna pedagoginja radi u Prostoru +, EkS sceni i OŠ za klasični balet i suvremenih plesova pri OŠ Vežica u Rijeci, te pri Akademiji primjenjenih umjetnosti u Rijeci, na Odsjeku Gluma i mediji. Ponosna je članica Petog ansambla. Napisala je

monodramu 'Down, by Law' (koautorska inicijativa OOUR i HNK Ivana pl. Zajc) koju je u 2018. publika nagradila kao najbolju dramsku predstavu u cijelini. Aktivno i solidarno sudjeluje u radu Udruge za sindrom Down – Rijeka 21.

Obrazovala se na mnogim radionicama suvremenog plesa, pokreta i fizičke glume. Usvojila je Master Diplomu MAPA (Moving Academy for Performing Arts) u Amsterdamu. Vjeruje u cjeloživotno učenje.

Pokreni (k)

MILA ČULJAK I STUDENTI

Video je snimljen na zoomu, uživo,
27. travnja 2020. i 21. svibnja 2020.
na kolegijima "Pokret" i "Gluma
i koreografija", 2. godina (ljetni
semestar 2020.) studija Gluma i
mediji

Zadaci: Osmisliti slijed pokreta;
Povezati dio tijela s fizičkom
ekspresijom; Stvoriti kompoziciju
pokreta; Koreografija za ruke i
dlanove; Koreografija za leđa; Učenje
izrade 5 jedriličarskih čvorova; Voditi
rad na zajedničkoj izvedbi.
Materijali su proizašli iz istraživačkog
rada o životima i djelovanjima
Elizabeth Marston, Williama Marstona,
Fride Kahlo i Augustea Rodina.
Izvedbu osmisili i vodili studenti Ena
Jagec, Klara Modrić, Toni Kukuljica i
Petar Baljak.

Sudjeluju i izvode: Petar Baljak, Ivona
Bulešić, Aleksandar Filo, Ena Jagec,
Toni Kukuljica, Klara Modrić, Ivan
Raffaelli, Arvis Reiks, Jelena Lopatić i
Mila Čuljak.
Mentorice: Jelena Lopatić i Mila Čuljak

Zahvaljujemo Selmi Banich, Ani Jurčić,
Dobriši Radovanoviću te Adamu
Semijalcu (Bebè Na Volè) autoru
skladbi "Kad te gledan" i "Sve san dala"
s albuma Tanac za crnega vraka, 2020.

Izložba

RANJIVOST

*Sve nijanse ranjivosti - pokret, zvuk,
slika i riječ u zaštiti prava ranjivih.*

2020./2021.

IZDAVAČ

Akademija primijenjenih umjetnosti
Sveučilišta u Rijeci

ORGANIZATORI IZLOŽBE

Pravni fakultet u Rijeci u suradnji s
Akademijom primijenjenih umjetnosti -
Sveučilište u Rijeci, u sklopu
cjeloživotnog programa **Pravo u zajednici** i projekta Hrvatske zaklade
za znanost Život u doba bolesti
COVID-19 – socijalne implikacije za
sigurnost i dobrobit ranjivih skupina
u europskom kontekstu / #COVID-19#VULNERABILITY organizira izložbu
Sve nijanse ranjivosti - pokret, zvuk, slika i riječ u zaštiti prava ranjivih.

Nositeljice Programa cjeloživotnog
obrazovanja Pravo u zajednici:
izv. prof. dr. sc. Dalida Rittossa,
dr. sc. Dejana Golenko

Kustosice izložbe:
izv. prof. dr. sc. Sanja Bojanic i
doc. mr. art. Darija Žmak Kunić

AUTORICE I AUTORI

Nives Žarković:
Sram te i stid bilo, Korzo, 2020

Ela Štefanac:
Kintsugi (video performans, 2018);
Želja (objekt, 2017)

Marina Rajšić:
Umjetno(st) lijepo(g) / umjetnička knjiga (2018)

Ivana Babić:
Kutija (digitalna ilustracija, 2020./21.)
Environment (3D animacija, 2020.)

Tea Teodorović:
Pisma sebi (Instalacija, 2019);
Eau de Larme (Objekt, 2019)

Gloria Arapović:
Krhkost (Instalacija kubusa od ogledala, 2019)

Lucija Granić, Ivona Habjanec,
Gloria Arapović:
Više od etikete (2019)

Mila Čuljak i studenti II. godine
prediplomskog studija Gluma i mediji,
Petar Baljak, Ivona Bulešić, Ena Jagec,
Aleksandar Filo, Toni Kukuljica, Ivan
Raffaelli, Klara Modrić:
Vidi (2020);
Kad te (2020);
Sve san (2020)

POSTAV IZLOŽBE

Izv. prof. dr. sc. Sanja Bojanic
doc. mr. art. Darija Žmak Kunić
i autor/ice

DIZAJN KATALOGA
doc. art. Sanjin Kunić

Rijeka, travanj 2021.